

Wybrane zagadnienia z zakresu stosowania Zasad techniki prawodawczej przy projektowaniu rozporządzenia

Magdalena Plachimowicz

Główny legislator

Rządowe Centrum Legislacji

Zasady techniki prawodawczej

§ 121. 1. Tekst rozporządzenia rozpoczyna się od przytoczenia przepisu ustawy zawierającego upoważnienie ustawowe, jako podstawy prawnej wydania rozporządzenia.

2. Jeżeli upoważnienie ustawowe jest wyrażone w kilku przepisach, jako podstawę prawną wydania rozporządzenia przytacza się przepis, który wskazuje organ upoważniony do jego wydania oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu.

Przykład 1

Art. 47. 1. Komendant placówki Straży Granicznej zatrzymuje zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, jeżeli podczas kontroli granicznej stwierdzi, że zostało ono cofnięte lub unieważnione, i wydaje cudzoziemcowi zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas kontroli granicznej oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni liczbę niezbędnych egzemplarzy zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz formę przekazania zaświadczenia właściwemu organowi, a także konieczność umieszczenia we wzorze zaświadczenia informacji o okoliczności stanowiącej podstawę zatrzymania zezwolenia.

Przykład 1

Art. 47. 1. Komendant placówki Straży Granicznej zatrzymuje zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, jeżeli podczas kontroli granicznej stwierdzi, że zostało ono cofnięte lub unieważnione, i wydaje cudzoziemcowi **zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia**.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, **tryb postępowania** po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas kontroli granicznej oraz **wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia**.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych **uwzględni liczbę niezbędnych egzemplarzy** zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz **formę przekazania** zaświadczenia właściwemu organowi, a także konieczność umieszczenia we wzorze zaświadczenia informacji o okoliczności stanowiącej podstawę zatrzymania zezwolenia.

Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 24 października 2014 r.

w sprawie trybu postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas
kontroli granicznej

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1 Rozporządzenie określa tryb postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas kontroli granicznej, zwanego dalej „zezwoleniem”, oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

§ 2. 1. Komendant placówki Straży Granicznej po zatrzymaniu zezwolenia wydaje zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia, zwane dalej „zaświadczeniem”.

2. Zaświadczenie sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym:

- 1) pierwszy egzemplarz otrzymuje cudzoziemiec, któremu zatrzymano zezwolenie;
- 2) drugi egzemplarz dołącza się do zatrzymanego zezwolenia;
- 3) trzeci egzemplarz pozostaje w dokumentacji komendanta placówki Straży Granicznej zatrzymującego zezwolenie.

3. Cudzoziemiec, któremu zatrzymano zezwolenie, potwierdza na wszystkich egzemplarzach własnoręcznym podpisem odbiór zaświadczenia.

4. Odmowę przyjęcia przez cudzoziemca zaświadczenia lub złożenia podpisu potwierdzającego odbiór zaświadczenia funkcjonariusz Straży Granicznej odnotowuje na trzecim egzemplarzu zaświadczenia.

5. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie przekazuje zezwolenie wraz z dołączonym zaświadczeniem konsulowi, który wydał zatrzymane zezwolenie, przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru albo przez doręczenie przez funkcjonariusza Straży Granicznej lub inne upoważnione osoby lub organy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik

Zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego (wzór).

Rozporządzenie
Ministra Spraw Wewnętrznych
z dnia 24 października 2014 r.

w sprawie trybu postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas
kontroli granicznej

Na podstawie art. 47 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1 Rozporządzenie określa tryb postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas kontroli granicznej, zwanego dalej „zezwoleniem”, oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

§ 2. 1. Komendant placówki Straży Granicznej po zatrzymaniu zezwolenia wydaje zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia, zwane dalej „zaświadczeniem”.

2. Zaświadczenie sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym:

1) pierwszy egzemplarz otrzymuje cudzoziemiec, któremu zatrzymano zezwolenie;

2) drugi egzemplarz dołącza się do zatrzymanego zezwolenia;

3) trzeci egzemplarz pozostaje w dokumentacji komendanta placówki Straży Granicznej zatrzymującego zezwolenie.

3. Cudzoziemiec, któremu zatrzymano zezwolenie, potwierdza na wszystkich egzemplarzach własnoręcznym podpisem odbiór zaświadczenia.

4. Odmowę przyjęcia przez cudzoziemca zaświadczenia lub złożenia podpisu potwierdzającego odbiór zaświadczenia funkcjonariusz Straży Granicznej odnotowuje na trzecim egzemplarzu zaświadczenia.

5. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie przekazuje zezwolenie wraz z dołączonym zaświadczeniem konsulowi, który wydał zatrzymane zezwolenie, przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru albo przez doręczenie przez funkcjonariusza Straży Granicznej lub inne upoważnione osoby lub organy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik

Zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego (wzór).

Zakres a wytyczne

§ 2. 1. Komendant placówki Straży Granicznej po zatrzymaniu zezwolenia wydaje zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia, zwane dalej „zaświadczeniem”.

2. Zaświadczenie sporządza się w 3 egzemplarzach, przy czym:

5. Wzór zaświadczenia stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Komendant placówki Straży Granicznej niezwłocznie przekazuje zezwolenie wraz z dołączonym zaświadczeniem konsulowi, który wydał zatrzymane zezwolenie, przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru albo przez doręczenie przez funkcjonariusza Straży Granicznej lub inne upoważnione osoby lub organy.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik

Zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego (wzór).

Art. 47. 1. Komendant placówki Straży Granicznej zatrzymuje zezwolenie na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego, jeżeli podczas kontroli granicznej stwierdzi, że zostało ono cofnięte lub unieważnione, i wydaje cudzoziemcowi zaświadczenie o zatrzymaniu zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania po zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego podczas kontroli granicznej oraz wzór zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni liczbę niezbędnych egzemplarzy zaświadczenia o zatrzymaniu zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego oraz formę przekazania zaświadczenia właściwemu organowi, a także konieczność umieszczenia we wzorze zaświadczenia informacji o okoliczności stanowiącej podstawę zatrzymania zezwolenia.

Przykład 2

Art. 66. 1. Wizę krajową wydaje albo odmawia jej wydania konsul.

1a. Wizę może również wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli:

1) wniosek o wydanie wizy został złożony **w państwie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8;**

2) zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych - w przypadku gdy takie **warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.**

[...]

8. Minister właściwy do spraw zagranicznych **może określić**, w drodze rozporządzenia, **państwa**, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców.

9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw zagranicznych **może również określić dodatkowe warunki**, po spełnieniu których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych.

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Zagranicznych
z dnia 28 maja 2021 r.
w sprawie państw, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra
właściwego do spraw zagranicznych**

Na podstawie art. 66 ust. 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa **państwa**, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.

§ 2. Państwa, o których mowa w § 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik

Państwa, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.

1. Republika Białorusi.

Przykład 2

Art. 66. 1. Wizę krajową wydaje albo odmawia jej wydania konsul.

1a. Wizę może również wydać albo odmówić jej wydania minister właściwy do spraw zagranicznych, jeżeli:

1) wniosek o wydanie wizy został złożony w państwie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 8;

2) zostały spełnione dodatkowe warunki zapewniające możliwość złożenia wniosku o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych - w przypadku gdy takie warunki zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 8.

[...]

8. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnej obsługi cudzoziemców.

9. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 8, minister właściwy do spraw zagranicznych może również określić dodatkowe warunki, po spełnieniu których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy do ministra właściwego do spraw zagranicznych.

Na podstawie art. 66 ust. 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa państwa, w których cudzoziemcy mogą składać wnioski o wydanie wizy przez ministra właściwego do spraw zagranicznych.

§ 2. Państwa, o których mowa w § 1, są określone w załączniku do rozporządzenia.

Przykład 3

- Art. 101. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady otrzymywania oraz wysokość uposażenia zasadniczego policjantów, uwzględniając grupy zaszeregowania i odpowiadające im stawki uposażenia, zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup i odpowiadające im policyjne stopnie etatowe, warunki podwyższania tego uposażenia, a także sposób ustalania jego wzrostu z tytułu wysługi lat.
- Art. 102. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego, uwzględniając rodzaje okresów służby, pracy i innych okresów podlegających zaliczeniu do wysługi, sposób jej dokumentowania oraz tryb postępowania w tych sprawach.
- Art. 104. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady otrzymywania oraz wysokość dodatków do uposażenia, o których mowa w ust. 1-4, uwzględniając ich rodzaj i charakter, przesłanki przyznawania lub podwyższania na stałe lub na czas określony, warunki obniżania lub cofania oraz stanowiska uprawniające do dodatku funkcyjnego.

Przykład 3

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia 6 grudnia 2001 r.

w sprawie szczegółowych zasad otrzymywania i wysokości uposażenia zasadniczego policjantów, dodatków do uposażenia oraz ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego

Na podstawie art. 101 ust. 2, art. 102 i art. 104 ust. 6 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Przykład 3

- Art. 101. 2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady otrzymywania oraz wysokość uposażenia zasadniczego policjantów, uwzględniając grupy zaszeregowania i odpowiadające im stawki uposażenia, zaszeregowanie stanowisk służbowych do poszczególnych grup i odpowiadające im policyjne stopnie etatowe, warunki podwyższania tego uposażenia, a także sposób ustalania jego wzrostu z tytułu wysługi lat.
- Art. 102. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania wysługi lat, od której jest uzależniony wzrost uposażenia zasadniczego, uwzględniając rodzaje okresów służby, pracy i innych okresów podlegających zaliczeniu do wysługi, sposób jej dokumentowania oraz tryb postępowania w tych sprawach.
- Art. 104. 6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady otrzymywania oraz wysokość dodatków do uposażenia, o których mowa w ust. 1-4, uwzględniając ich rodzaj i charakter, przesłanki przyznawania lub podwyższania na stałe lub na czas określony, warunki obniżania lub cofania oraz stanowiska uprawniające do dodatku funkcyjnego.

Przykład 4

Art. 84. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić płatne urlopy dodatkowe w wymiarze do 13 dni roboczych rocznie dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 85. Policjantowi można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego lub okolicznościowego, a także urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn.

Art. 86. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów, o których mowa w art. 84 i 85, uwzględniając okres służby, wiek policjanta, przypadki warunków szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz stopnie szkodliwości wpływające na wymiar urlopu dodatkowego.

Przykład 4

Art. 84. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić płatne urlopy dodatkowe w wymiarze do 13 dni roboczych rocznie dla policjantów, którzy pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia albo osiągnęli określony wiek lub staż służby, albo gdy jest to uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 85. Policjantowi można udzielić płatnego urlopu zdrowotnego lub okolicznościowego, a także urlopu bezpłatnego z ważnych przyczyn.

Art. 86. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania policjantom urlopów, tryb postępowania w tych sprawach oraz wymiar urlopów, o których mowa w art. 84 i 85, uwzględniając okres służby, wiek policjanta, przypadki warunków szczególnie uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia oraz stopnie szkodliwości wpływające na wymiar urlopu dodatkowego.

Przykład 4

Fakultatywne art. 84

§ 1. Policjantom, którzy:

- 1) mają 15, 20 lub 25 lat służby,
 - 2) mają 10 lat służby i osiągnęli wiek 40, 45 lub 55 lat życia,
 - 3) pełnią służbę w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia
- przysługuje coroczny płatny urlop dodatkowy.

Obligatoryjne art. 86

§ 10. 1. Wymiar corocznego płatnego urlopu dodatkowego dla policjantów, którzy osiągnęli określony staż służby, wynosi:

- 1) 5 dni roboczych - dla mających 15-letni staż służby;
- 2) 9 dni roboczych - dla mających 20-letni staż służby;
- 3) 13 dni roboczych - dla mających 25-letni staż służby.

Przykład 5

- Prawo lotnicze

Art. 94. 3. **Licencja** jest świadectwem stwierdzającym posiadanie określonych kwalifikacji oraz dowodem upoważnienia do wykonywania określonych czynności lotniczych. **Przepisy niniejszego działu w odniesieniu do licencji stosuje się odpowiednio do świadectw kwalifikacji**, z zastrzeżeniem art. 95.

Art. 99. 1. **Warunkiem uzyskania licencji** jest pozytywny wynik **egzaminu** państwowego składającego się z części teoretycznej lub praktycznej, złożonego przed komisją egzaminacyjną, chyba że przepisy prawa Unii Europejskiej dotyczące kwalifikacji personelu lotniczego stanowią inaczej.

6. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem przepisów międzynarodowych:

- 1) szczegółowe wymagania w zakresie kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia członków komisji egzaminacyjnej;
- 2) tryb i sposób przeprowadzania **egzaminów**;
- 3) szczegółowe zasady wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej.

Przykład 5

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY

z dnia 1 sierpnia 2018 r.

w sprawie egzaminów państwowych na **licencje, świadectwa kwalifikacji** oraz uprawnienia do nich
wpisywane

Przepis
upoważniający

Przepis o
odpowiednim
stosowaniu

Na podstawie [art. 99 ust. 6](#) w związku z [art. 94 ust. 3](#) ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020 r. poz. 1970) zarządza się, co następuje:

Przykład 5

„Ze względu zatem na możliwość zastosowania różnorodnej wykładni przepisu, którego treść może być odczytywana jedynie według reguł wykładni językowej, zasadne jest przyjęcie tezy o konieczności unikania w tworzonych przepisach skrótowości tekstu osiągananej przez zastosowanie formuły „stosuje się odpowiednio” do przepisu zawierającego upoważnienie ustawowe.”

- Anna Kozak, *Odsyłanie do przepisu zawierającego upoważnienie ustawowe przez użycie sformułowania „przepisy stosuje się odpowiednio”, Dobre praktyki legislacyjne*

Zasady techniki prawodawczej

§ 118. W rozporządzeniu nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów normatywnych.

Kodeks postępowania cywilnego

Art. 131². § 1. Jeżeli warunki techniczne i organizacyjne sądu to umożliwiają, doręczeń dokonuje się na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, wpisany do bazy adresów elektronicznych, o której mowa w art. 25 tej ustawy, a w przypadku braku takiego adresu - na adres do doręczeń elektronicznych powiązany z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego, z którego adresat wniósł pismo.

§ 2. Doręczenia, o którym mowa w § 1, można dokonać wobec strony będącej osobą fizyczną tylko wtedy, gdy wniosła ona pismo z adresu do doręczeń elektronicznych albo wskazała ten adres jako adres do doręczeń. Nie dotyczy to doręczeń dla przedsiębiorców wpisanych do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne i organizacyjne oraz szczegółowy tryb i sposób dokonywania doręczeń, o których mowa w § 1, mając na względzie zapewnienie skuteczności doręczeń, ochronę praw osób, którym pisma są doręczane, oraz konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI
z dnia 2022 r.

w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych oraz szczegółowego trybu i sposobu dokonywania doręczeń pism procesowych na adres do doręczeń elektronicznych

§ 2. 1. Sąd doręcza pisma sądowe lub odpisy pism procesowych w postępowaniu cywilnym na adres do doręczeń elektronicznych albo z wykorzystaniem publicznej usługi hybrydowej, chyba że zachodzi przynajmniej jedna z poniższych okoliczności:

- 1) przepis szczególny wymaga doręczania pism stronie wyłącznie za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 9 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego;
- 2) pismo zawiera informacje niejawne;
- 3) przepis szczególny przewiduje obowiązek doręczenia korespondencji osobiście adresatowi w sposób przewidziany w art. 3a ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1691 i 1860);
- 4) przepis szczególny nie przewiduje możliwości sporządzenia i przekazania dokumentu w postaci elektronicznej, w szczególności w odniesieniu do tytułów wykonawczych albo poświadczonych przez sąd uwierzytelnionych odpisów orzeczeń, będących podstawą wpisów w księgach wieczystych lub rejestrach publicznych;
- 5) zachodzi konieczność doręczenia niepodlegającego przekształceniu dokumentu utrwalonego w postaci innej niż elektroniczna lub rzeczy;
- 6) występują ograniczenia techniczno-organizacyjne wynikające z objętości pisma lub jego załączników, lub inne przyczyny mające charakter techniczny.

uzasadnienie

W § 2 projektu określono zakres zastosowania projektowanych regulacji poprzez jednoczesne wskazanie sytuacji, w których wyłączone jest dokonywanie doręczeń w trybie uregulowanym w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych. Należy zwrócić uwagę, że opisane sytuacje wprost nawiązują do określonych w tej ustawie przypadków, w których jej przepisów nie stosuje się – chodzi o art. 3 ustawy (odpowiednio § 2 ust. 1 pkt 1-2 projektu), względnie sytuacje, w których art. 6 ww. ustawy wyłącza doręczanie korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo publicznej usługi hybrydowej (odpowiednio § 2 ust. 1 in fine oraz pkt 3-6 projektu). Powtórzenie tych wyłączeń w rozporządzeniu jest o tyle celowe, że uwzględnia ono poszczególne instytucje procedury cywilnej (np. doręczenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, doręczenia komornicze, doręczenia tytułów wykonawczych oraz uwierzytelnionych odpisów orzeczeń).

Zasady techniki prawodawczej

§ 115. W rozporządzeniu zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym).

Przykład 1

- ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych

Art. 10. 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

Przykład 1

- rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia ... w sprawie sposobu postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, zwanych dalej „zakładem karnym”, a w szczególności:

- 1) osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie osoby zmarłej w zakładzie karnym, oraz sposób tego powiadamiania;
- 2) podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- 3) tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe;
- 4) sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

Przykład 1

- rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia ... w sprawie sposobu postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, zwanych dalej „zakładem karnym”, a w szczególności:

- 1) osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie osoby zmarłej w zakładzie karnym, oraz sposób tego powiadamiania;
- 2) podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- 3) tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe;
- 4) sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych

Art. 10. 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

Przykład 1

- rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia ... w sprawie sposobu postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności

§ 1. Rozporządzenie określa sposób postępowania ze zwłokami osób pozbawionych wolności zmarłych w zakładach karnych i aresztach śledczych, zwanych dalej „zakładem karnym”, a w szczególności:

- osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie osoby zmarłej w zakładzie karnym, oraz sposób tego powiadamiania;
- podmioty wydające zgodę na pochowanie zwłok;
- tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe;
- sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych

Art. 10. 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób postępowania ze zwłokami osób zmarłych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym osoby najbliższe, które należy powiadamiać o zgonie, sposób tego powiadamiania, wskazanie podmiotów wydających zgodę na pochowanie zwłok, tryb postępowania ze zwłokami, które nie zostaną odebrane przez osoby najbliższe, oraz sposób ponoszenia kosztów pochówku zleconego przez zakład karny.

Przykład 2

Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich

Art. 22e. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zwany dalej „Zespołem do spraw analizy zdarzeń”, jako organ pomocniczy Ministra Sprawiedliwości, którego zadaniem jest analizowanie zdarzeń, o których mowa w art. 22d ust. 1.

8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wyłaniania ekspertów, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, mając na uwadze konieczność wyłonienia ekspertów o odpowiednich wiedzy i doświadczeniu, niezbędnych do prawidłowego przeprowadzania analiz określonego zdarzenia;
- 2) wysokość przysługującego wynagrodzenia ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy, biorąc pod uwagę nakład pracy związany z analizą określonego zdarzenia;
- 3) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługujących ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach pracy nad analizą określonego zdarzenia lub udziałem w posiedzeniu oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia racjonalności ponoszonych kosztów podróży i noclegów.

Przykład 2

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia ... r. w sprawie Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

§ 21. 1. Zwrot kosztów podróży, o którym mowa w § 20 obejmuje przejazdy oraz dojazdy środkami komunikacji miejscowej na terenie kraju. Do rozliczeń stosuje się odpowiednio instrukcję rozliczania służbowych podróży krajowych i zagranicznych oraz niektórych innych należności ustaloną Zarządzeniem Dyrektora Generalnego Ministerstwa Sprawiedliwości.

2. Na wniosek eksperta dyrektor generalny Ministerstwa Sprawiedliwości może wyrazić zgodę na przejazd w podróży krajowej pojazdem niebędącym własnością Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, ekspertowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, obowiązującą w Ministerstwie Sprawiedliwości, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201 z późn. zm.).

4. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży krajowej określa się według miejsca zamieszkania lub pobytu stałego lub czasowego eksperta na terenie kraju.

§ 22. Do rozliczenia kosztów podróży, ekspert załącza dokumenty, w szczególności rachunki, faktury lub bilety potwierdzające poszczególne wydatki. Jeżeli przedstawienie dokumentu nie jest możliwe, ekspert składa pisemne oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

§ 23. 1. Za nocleg podczas podróży krajowej w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie w miejscowości, w której ekspert uczestniczy w posiedzeniach Zespołu do spraw analizy zdarzeń, ekspertowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie wyższej za jedną dobę hotelową niż kwota wynikająca z przepisów rozporządzenia w sprawie należności. Zwrot nie przysługuje, jeżeli ekspertowi zapewniono bezpłatny nocleg.

2. W uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny Ministerstwa Sprawiedliwości może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

Przykład 2

§ 21. 1. Zwrot kosztów podróży, o którym mowa w § 20 obejmuje przejazdy oraz dojazdy środkami komunikacji miejscowej na terenie kraju. **Do rozliczeń stosuje się odpowiednio instrukcję rozliczania służbowych podróży krajowych i zagranicznych oraz niektórych innych należności ustaloną Zarządzeniem Dyrektora Generalnego Ministerstwa Sprawiedliwości.**

2. Na wniosek eksperta dyrektor generalny Ministerstwa Sprawiedliwości może wyrazić zgodę na przejazd w podróży krajowej pojazdem niebędącym własnością Ministerstwa Sprawiedliwości.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, ekspertowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, obowiązującą w Ministerstwie Sprawiedliwości, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 2201 z późn. zm.).

4. Miejscowość rozpoczęcia i zakończenia podróży krajowej określa się według miejsca zamieszkania lub pobytu stałego lub czasowego eksperta na terenie kraju.

Przykład 2

Art. 22e. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zwany dalej „Zespołem do spraw analizy zdarzeń”, jako organ pomocniczy Ministra Sprawiedliwości, którego zadaniem jest analizowanie zdarzeń, o których mowa w art. 22d ust. 1.

8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wyłaniania ekspertów, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, mając na uwadze konieczność wyłonienia ekspertów o odpowiednich wiedzy i doświadczeniu, niezbędnych do prawidłowego przeprowadzania analiz określonego zdarzenia;
- 2) wysokość przysługującego wynagrodzenia ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy, biorąc pod uwagę nakład pracy związany z analizą określonego zdarzenia;
- 3) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługujących ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach pracy nad analizą określonego zdarzenia lub udziałem w posiedzeniu oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia racjonalności ponoszonych kosztów podróży i noclegów.

Przykład 2

§ 23. Minister Sprawiedliwości albo osoba przez niego upoważniona wykonuje czynności przewidziane dla pracodawcy w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r., poz. 1465).

Przykład 2

Art. 22e. 8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

[...]

2) wysokość przysługującego wynagrodzenia ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy, biorąc pod uwagę nakład pracy związany z analizą określonego zdarzenia;

[...]

Przykład 2

§ 16. 1. Za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy członkowi grupy ekspertów przysługuje jednorazowe wynagrodzenie. Podstawę ustalenia jednorazowego wynagrodzenia eksperta stanowi kwota przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisu art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. - o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 i 1429). Wynagrodzenie eksperta za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy ustala się na 70% aktualnej kwoty wynagrodzenia, o którym mowa w zdaniu drugim.

2. Jeżeli w trakcie prowadzenia analizy określonego zdarzenia zajdzie potrzeba uzupełnienia grupy ekspertów o dodatkowego eksperta, przysługuje mu wynagrodzenie wskazane w ust. 1, ustalone w sposób proporcjonalny, przy uwzględnieniu nakładu pracy eksperta i czasu, w którym ten ekspert uczestniczył w prowadzeniu analizy. Wysokość przysługującego ekspertowi wynagrodzenia określa Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Zespołu, a jeżeli dodatkowym ekspertem jest przewodniczący Zespołu, po zasięgnięciu opinii jednego ze stałych ekspertów powołanych do grupy ekspertów do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia.

Przykład 2

§ 16. 1. Za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy członkowi grupy ekspertów przysługuje jednorazowe wynagrodzenie. Podstawę ustalenia jednorazowego wynagrodzenia eksperta stanowi kwota przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisu art. 20 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. - o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 i 1429). Wynagrodzenie eksperta za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy ustala się na 70% aktualnej kwoty wynagrodzenia, o którym mowa w zdaniu drugim.

2. Jeżeli w trakcie prowadzenia analizy określonego zdarzenia zajdzie potrzeba uzupełnienia grupy ekspertów o dodatkowego eksperta, przysługuje mu wynagrodzenie wskazane w ust. 1, ustalone w sposób proporcjonalny, przy uwzględnieniu nakładu pracy eksperta i czasu, w którym ten ekspert uczestniczył w prowadzeniu analizy. Wysokość przysługującego ekspertowi wynagrodzenia określa Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Zespołu, a jeżeli dodatkowym ekspertem jest przewodniczący Zespołu, po zasięgnięciu opinii jednego ze stałych ekspertów powołanych do grupy ekspertów do przeprowadzenia analizy określonego zdarzenia.

Przykład 2

- **Prawidłowe rozwiązanie - wysokość przysługującego wynagrodzenia [...] biorąc pod uwagę nakład pracy**

§ 22. 1. Za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy ekspertowi, o którym mowa w art. 22e ust. 4, 6 i 7 ustawy, przysługuje jednorazowe wynagrodzenie w wysokości 4 800,00 zł.

2. Jeżeli analiza określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy wymagają zwiększonego nakładu pracy danego eksperta z uwagi na skomplikowany charakter podejmowanych przez niego czynności lub znaczny zakres analizowanego materiału, ekspertowi, o którym mowa w art. 22e ust. 4, 6 i 7 ustawy, przysługuje jednorazowe wynagrodzenie w wysokości 6 300,00 zł.

Przykład 3

- Ustawa o służbie zagranicznej

Art. 59. 1. Członek służby zagranicznej nie może podejmować zatrudnienia lub wykonywać innych zajęć zarobkowych bez pisemnej zgody Szefa Służby Zagranicznej.

2. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki:

1) ogłaszania przez członków służby zagranicznej prac naukowych i publicystycznych związanych ze stosunkami międzynarodowymi, a także rozpowszechniania w środkach masowego przekazu wiadomości dotyczących takich stosunków lub służby zagranicznej, w tym udzielania wywiadów i ogłaszania prac naukowych,

2) przyjmowania upominków i innych świadczeń o podobnym charakterze

- biorąc pod uwagę interes służby zagranicznej i tradycje w dyplomacji oraz zapewnienie rozwoju intelektualnego i naukowego członków służby zagranicznej.

Przykład 3

§ 2. 1. Ogłoszenie przez członka służby zagranicznej pracy naukowej lub publicystycznej dotyczącej stosunków międzynarodowych lub służby zagranicznej może nastąpić po uzyskaniu pisemnej zgody Szefa Służby Zagranicznej, który przed jej wyrażeniem zasięga opinii:[...]

2. Obowiązek uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy członków Kierownictwa Ministerstwa.

3. W przypadku kierującego komórką organizacyjną nadzorowaną przez Szefa Służby Zagranicznej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Wzór wniosku o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

Przykład 3

§ 2. 1. Ogłoszenie przez członka służby zagranicznej pracy naukowej lub publicystycznej dotyczącej stosunków międzynarodowych lub służby zagranicznej może nastąpić po uzyskaniu pisemnej zgody Szefa Służby Zagranicznej, który przed jej wyrażeniem zasięga opinii:[...]

2. Obowiązek uzyskania zgody, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy członków Kierownictwa Ministerstwa.

3. W przypadku kierującego komórką organizacyjną nadzorowaną przez Szefa Służby Zagranicznej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Wzór wniosku o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

Przykład 3

- Konstytucja

Art. 73. **Każdemu zapewnia się wolność twórczości artystycznej, badań naukowych oraz ogłaszania ich wyników**, wolność nauczania, a także wolność korzystania z dóbr kultury.

Art. 31. 3. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw.

Przykład 4

Art. 51. 1. Wojskowi komendanci uzupełnień, a w przypadku wprowadzenia obowiązku zgłoszenia się określonych osób do rejestracji również organy przeprowadzające tę rejestrację, są zawiadamiani:

- 1) przez sądy - o zastosowaniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej i o prawomocnym skazaniu tych osób;
- 2) przez zakłady karne i poprawcze oraz areszty śledcze - o osadzeniu w zakładzie karnym lub areszcie śledczym osób podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej lub o umieszczeniu takich osób w zakładzie poprawczym oraz o zwolnieniu z tych zakładów lub aresztu.

3) (uchylony)

2. Minister Sprawiedliwości, Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw wewnętrznych określają, w drodze rozporządzenia, zakres zawiadomień, o których mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy ich przesyłania, uwzględniając pisemną lub elektroniczną formę zawiadomienia.

Przykład 4

§ 2. Zakres zawiadomień, o których mowa w § 1:

- 1) przesyłanych przez sądy i dotyczących osób, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) przesyłanych przez zakłady poprawcze i dotyczących osób umieszczonych lub zwolnionych z zakładu poprawczego określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) przesyłanych przez sądy i dotyczących osób prawomocnie skazanych określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) przesyłanych przez zakłady karne oraz areszty śledcze i dotyczących osób osadzonych lub zwolnionych z zakładu karnego lub aresztu śledczego określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

Przykład 4

wzór w załączniku

2 / 5 | 100% + | [] []

Dziennik Ustaw Nr 13 — 736 — Poz. 65

Załączniki do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 grudnia 2010 r. (poz. 65)

WZÓR **Załącznik nr 1**

Sąd, dnia 20.... r.
.....
(pieczęć nagłówkowa)

Znak akt

1.
nazwa organu: wójt, burmistrz (prezydent miasta)
W

2. Wojskowy Komendant Uzupelnień¹⁾
W

ZAWIADOMIENIE
o zastosowaniu – tymczasowego aresztowania

Stopień wojskowy¹⁾, nazwisko i imię

Imiona rodziców

Data i miejsce urodzenia

Numer PESEL

Zamieszkały(a)

postanowieniem Sądu z dnia
został tymczasowo aresztowany.

.....
.....
(podpis i stanowisko służbowe)

Przykład 4

- Ustawa z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny

Art. 76. 1. Szefowie wojskowych centrów rekrutacji oraz kierownik komórki organizacyjnej właściwej do spraw kadr, a w przypadku wprowadzenia obowiązku zgłoszenia się określonych osób do rejestracji również organy przeprowadzające tę rejestrację, są zawiadamiani przez:

1) sądy - o zastosowaniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej i o prawomocnym skazaniu tych osób;

2) zakłady karne i poprawcze oraz areszty śledcze - o osadzeniu w zakładzie karnym lub areszcie śledczym osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej lub o umieszczeniu takich osób w zakładzie poprawczym oraz o zwolnieniu z tych zakładów lub aresztu.

2. Minister Sprawiedliwości, Minister Obrony Narodowej i minister właściwy do spraw administracji publicznej określą, w drodze rozporządzenia, zakres zawiadomień, o których mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy przesyłania tych zawiadomień, uwzględniając pisemną lub elektroniczną postać zawiadomienia.

Przykład 4

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje co najmniej stopień wojskowy, imię, nazwisko, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, adres zamieszkania oraz:

- 1) w przypadku prawomocnego skazania datę i treść orzeczenia sądu;
- 2) w przypadku tymczasowego aresztowania informacje o postanowieniu sądu;
- 3) w przypadku umieszczenia w zakładzie poprawczym informacje o orzeczeniu sądu oraz nazwę zakładu poprawczego oraz dacie umieszczenia w zakładzie poprawczym;
- 4) w przypadku zwolnienia z zakładu poprawczego informacje o dacie i powodzie zwolnienia oraz nazwę zakładu poprawczego;
- 5) w przypadku osadzenia w zakładzie karnym, areszcie śledczym informacje o orzeczeniu sądu, nazwie zakładu karnego lub aresztu śledczego, określenie kary lub środka stanowiącego podstawę osadzenia oraz datę osadzenia;
- 6) w przypadku zwolnienia z zakładu karnego, aresztu śledczego informacje o powodzie zwolnienia, nazwie zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz dacie zwolnienia.

Przykład 4

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej oraz Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 sierpnia 2023 r. w sprawie zawiadamiania o orzeczeniach wydanych w sprawach karnych oraz sprawach nieletnich

§ 4. 1. **Wzór zawiadomień** przesyłanych przez sądy i dotyczących osób, wobec których zastosowano tymczasowe aresztowanie, jest określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. **Wzór zawiadomień** przesyłanych przez zakłady poprawcze i dotyczących osób umieszczonych w zakładzie poprawczym lub zwolnionych z zakładu poprawczego jest określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

3. **Wzór zawiadomień** przesyłanych przez sądy i dotyczących osób prawomocnie skazanych jest określony w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

4. **Wzór zawiadomień** przesyłanych przez zakłady karne oraz areszty śledcze i dotyczących osób osadzonych w zakładzie karnym lub areszcie śledczym lub zwolnionych z zakładu karnego lub aresztu śledczego jest określony w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Przykład 5

Art. 11. 3. Osobę zatrzymaną należy niezwłocznie poddać - w razie uzasadnionej potrzeby - badaniu lekarskiemu lub udzielić jej pierwszej pomocy medycznej.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 3. Rozporządzenie powinno określić osoby przeprowadzające badania, organizację i miejsce przeprowadzenia badań oraz zakres prowadzonej w tych sprawach dokumentacji, a także przypadki uzasadniające potrzebę udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej.

Przykład 5

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 czerwca 2002 r. w sprawie trybu przeprowadzania badań lekarskich osób zatrzymanych przez funkcjonariuszy Straży Granicznej

§ 1. Badanie lekarskie osoby zatrzymanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”, przeprowadza się, gdy:

- 1) osobie zatrzymanej została udzielona pierwsza pomoc medyczna,
- 2) zachodzi uzasadniona obawa, że osoba ta znajduje się w stanie zagrażającym jej życiu lub zdrowiu,
- 3) osoba zatrzymana oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie zagrażałoby jej życiu lub zdrowiu,
- 4) z posiadanych przez Straż Graniczną informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba ta jest podejrzana o chorobę zakaźną.

§ 2. Badanie lekarskie osoby zatrzymanej przeprowadza się po dokonaniu przez Straż Graniczną niezbędnych czynności związanych z zatrzymaniem, chyba że zachodzą okoliczności określone w § 1 pkt 2.

§ 3.1. W przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w § 1, osoba zatrzymana jest kierowana na badanie lekarskie na podstawie pisemnego wniosku kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, która dokonała zatrzymania, lub osoby przez niego upoważnionej, zwanych dalej „osobami wnioskującymi”, z zastrzeżeniem ust. 2. Wzór wniosku o przeprowadzenie badania lekarskiego osoby zatrzymanej przez Funkcjonariuszy Straży Granicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 1 pkt 2, wniosek o przeprowadzenie badania lekarskiego osoby zatrzymanej może być złożony w formie ustnej. Wniosek ten potwierdza się następnie na piśmie.

Przykład 5

§ 1. Badanie lekarskie osoby zatrzymanej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, zwanej dalej „osobą zatrzymaną”, przeprowadza się, gdy:

- 1) osobie zatrzymanej została udzielona pierwsza pomoc medyczna,
- 2) zachodzi uzasadniona obawa, że osoba ta znajduje się w stanie zagrażającym jej życiu lub zdrowiu,
- 3) osoba zatrzymana oświadcza, że cierpi na schorzenia wymagające stałego lub okresowego leczenia, którego przerwanie zagrażałoby jej życiu lub zdrowiu,
- 4) z posiadanych przez Straż Graniczną informacji lub okoliczności zatrzymania wynika, że osoba ta jest podejrzana o chorobę zakaźną.

§ 2 Badanie lekarskie osoby zatrzymanej przeprowadza się po dokonaniu przez Straż Graniczną niezbędnych czynności związanych z zatrzymaniem, chyba że zachodzą okoliczności określone w § 1 pkt 2.

§ 3.1. W przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w § 1, osoba zatrzymana jest kierowana na badanie lekarskie na podstawie pisemnego wniosku kierownika jednostki organizacyjnej Straży Granicznej, która dokonała zatrzymania, lub osoby przez niego upoważnionej, zwanych dalej „osobami wnioskującymi”, z zastrzeżeniem ust. 2. Wzór wniosku o przeprowadzenie badania lekarskiego osoby zatrzymanej przez Funkcjonariuszy Straży Granicznej określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w § 1 pkt 2, wniosek o przeprowadzenie badania lekarskiego osoby zatrzymanej może być złożony w formie ustnej. Wniosek ten potwierdza się następnie na piśmie.

Przykład 5

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4-5c i 5e, oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, a także podmioty uprawnione do zarządzania doprowadzenia i szczególne warunki dokonywania doprowadzeń przy użyciu środków transportu, uwzględniając niezbędne środki ostrożności przy wykonywaniu uprawnień, a także skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 3. Rozporządzenie powinno określić osoby przeprowadzające badania, organizację i miejsce przeprowadzenia badań oraz zakres prowadzonej w tych sprawach dokumentacji, a także przypadki uzasadniające potrzebę udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej.

Przykład 5

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania przy wykonywaniu uprawnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4-5c i 5e, oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach, a także podmioty uprawnione do zarządzania doprowadzenia i szczególne warunki dokonywania doprowadzeń przy użyciu środków transportu, uwzględniając niezbędne środki ostrożności przy wykonywaniu uprawnień, a także skuteczność działań podejmowanych przez Straż Graniczną oraz poszanowanie praw osób, wobec których działania te są podejmowane.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania badań lekarskich, o których mowa w ust. 3. Rozporządzenie powinno określić osoby przeprowadzające badania, organizację i miejsce przeprowadzenia badań oraz zakres prowadzonej w tych sprawach dokumentacji, a także przypadki uzasadniające potrzebę udzielenia osobie zatrzymanej pierwszej pomocy medycznej.

Przykład 6

Art. 22e. 1. Przy Ministrze Sprawiedliwości działa Zespół do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zwany dalej „Zespołem do spraw analizy zdarzeń”, jako organ pomocniczy Ministra Sprawiedliwości, którego zadaniem jest analizowanie zdarzeń, o których mowa w art. 22d ust. 1.

2. Członków Zespołu do spraw analizy zdarzeń powołuje Minister Sprawiedliwości.

3. Kadencja Zespołu do spraw analizy zdarzeń trwa cztery lata.

4. W skład Zespołu do spraw analizy zdarzeń wchodzi siedmiu stałych ekspertów: po jednym z dziedziny prawa, pediatrii, psychologii, psychiatrii, pedagogiki, socjologii oraz pracy socjalnej albo resocjalizacji. Pracami Zespołu do spraw analizy zdarzeń kieruje przewodniczący wybierany większością głosów w obecności co najmniej pięciu stałych ekspertów.

Przykład 6

8. Ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, przysługuje wynagrodzenie za pracę związaną z prowadzeniem analizy określonego zdarzenia i przygotowaniem raportu oraz zwrot kosztów podróży i noclegów na zasadach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

1) **tryb wyłaniania ekspertów**, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, mając na uwadze konieczność wyłonienia ekspertów o odpowiednich wiedzy i doświadczeniu, niezbędnych do prawidłowego przeprowadzania analiz określonego zdarzenia;

2) wysokość przysługującego wynagrodzenia ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, za pracę nad analizą określonego zdarzenia i przygotowanie raportu z tej analizy, biorąc pod uwagę nakład pracy związany z analizą określonego zdarzenia;

3) warunki i tryb zwrotu kosztów podróży i noclegów przysługujących ekspertom, o których mowa w ust. 4, 6 i 7, w związku z poniesieniem tych kosztów w ramach pracy nad analizą określonego zdarzenia lub udziałem w posiedzeniu oraz sposób obliczania wysokości albo maksymalną kwotę tego zwrotu, mając na uwadze potrzebę zapewnienia racjonalności ponoszonych kosztów podróży i noclegów.

Przykład 6

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia ... r. w sprawie Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

§ 1. Rozporządzenie określa:

1) **tryb wyłaniania ekspertów**, o których mowa w art. 22e ust. 4, 6 i 7 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1304 i 1606), dalej "ustawa"; [...]

§ 6. Zgłaszając kandydaturę na eksperta, o którym mowa w § 3 załącza się:

- 1) **formularz zgłoszenia, sporządzony według wzoru stanowiącego Załącznik numer 1 do rozporządzenia;**
- 2) kopię dyplomu ukończenia studiów wyższych na kierunku: prawo, medycyna, psychologia, pedagogika, socjologia oraz praca socjalna albo resocjalizacja, a w przypadku kierunku medycyny dodatkowo kopie dokumentów potwierdzających posiadanie specjalizacji w dziedzinie psychiatrii lub pediatrii;
- 3) kopię dokumentów przedstawiających przebieg pracy zawodowej i doświadczenie kandydata;
- 4) kopię innych dokumentów potwierdzających działania kandydata na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, przeciwdziałania przemocy lub pomocy osobom pokrzywdzonym;
- 5) oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych;
- 6) informację z Krajowego Rejestru Karnego.

Przykład 6

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia r. w sprawie Zespołu do spraw analizy zdarzeń, na skutek których małoletni poniósł śmierć lub doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

Załączniki:

I. poświadczona/e za zgodność:

- o kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych na kierunku _____
 - o kopia dokumentów potwierdzających posiadanie tytułu specjalisty w dziedzinie psychiatrii lub pediatrii
-

II. poświadczane za zgodność kopie dokumentów potwierdzających co najmniej 4-letnie doświadczenie kandydata w pracy związanej z ochroną małoletnich przed krzywdzeniem, przeciwdziałaniem przemocy lub pomocą osobom pokrzywdzonym w postaci:

- 1) _____
- 2) _____
- 3) _____
- 4) _____
- 5) _____

IV. informacja z Krajowego Rejestru Karnego;

V. Oświadczenie o korzystaniu z pełni praw publicznych;

VI. Oświadczenie o posiadaniu pełnej zdolności do czynności prawnych.

Przykład 6

Oświadczenie kandydata

Ja, _____ niżej
podpisany/a _____

_____ zamieszkały/a _____

legitymujący _____ się _____ dowodem
osobistym _____

świadomy/świadoma odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233 § 1 Kodeksu karnego za składanie fałszywych zeznań
oświadczam, że mam pełną zdolność do czynności prawnych.

(miejscowość, data)

(podpis)

Przykład 6

- **Kodeks karny**

Art. 233. § 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Przykład 6

Art. 22.

2. Licencję maszynisty może uzyskać osoba, która:

1) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa umyślnego;

2b. Spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, potwierdza się złożeniem przez kandydata na maszynistę ubiegającego się o uzyskanie licencji maszynisty oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Oświadczenie zawiera klauzulę: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny.”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Przykład 6

Art. 81b. 1. Właściciel lub posiadacz pojazdu samochodowego, [...] który dokonał wymiany drogomierza, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wymiany tego drogomierza przedstawić pojazd w stacji kontroli pojazdów w celu dokonania odczytu wskazania drogomierza, o którym mowa w art. 81a zdanie drugie, wraz z jednostką miary. Przepis art. 81 ust. 13 stosuje się odpowiednio.

5. Czynność, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się po złożeniu diagnoście przez właściciela lub posiadacza pojazdu **pisemnego oświadczenia o wymianie drogomierza, sporządzonego na urzędowym formularzu**. Oświadczenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko składającego oświadczenie;
- 2) numer PESEL składającego oświadczenie, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
- 3) adres zamieszkania składającego oświadczenie;
- 4) dane identyfikujące pojazd;
- 5) datę i przyczynę wymiany drogomierza;
- 6) oznaczenie miejsca i datę złożenia **oświadczenia**;
- 7) **klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;**
- 8) czytelny podpis składającego oświadczenie.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klauzula, o której mowa w ust. 5 pkt 7, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

7. Datę i przyczynę wymiany drogomierza stwierdza, na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, uprawniony diagnosta zatrudniony w stacji kontroli pojazdów.

Przykład 7

Art. 49. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz szkół i placówek, które prowadzą minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej.

§ 1. 1. Określa się wykaz szkół i placówek, które prowadzą minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej.

2. Wykaz szkół i placówek, o którym mowa w ust. 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 2 Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik.

Wykaz szkół i placówek, które prowadzą minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych:

Przykład 8

Art. 49. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz szkół i placówek, które prowadzą minister właściwy do spraw wewnętrznych i Minister Obrony Narodowej.

Art. 10. Inne jednostki organizacyjne Kościoła mogą uzyskać osobowość prawną **w drodze rozporządzenia Ministra-Kierownika Urzędu do Spraw Wyznań.**

Art. 34. 3. Organizacje kościelne działają w ramach tych kościelnych osób prawnych, w których zostały powołane. O erygowaniu organizacji o zasięgu ponaddiecezjalnym Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski powiadamia *Urząd do Spraw Wyznań*. **Organizacje wymienione w ust. 1 pkt 1 mogą nabyć osobowość prawną w trybie art. 10.**

Przykład 8

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 sierpnia 1998 r.
w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickiemu Centrum Edukacji Młodzieży „Kana” z siedzibą w Tarnowie

Na podstawie **art. 10 w związku z art. 34 ust. 3** ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 90, poz. 557, Nr 96, poz. 590, Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375 i Nr 106, poz. 668) i w związku z **art. 3 pkt 15 ustawy** z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz.U. Nr 106, poz. 491 oraz z 1997 r. Nr 70, poz. 443 i Nr 141, poz. 943) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się osobowość prawną organizacji kościelnej Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą Katolickie Centrum Edukacji Młodzieży "Kana", z siedzibą w Tarnowie, erygowanej przez Biskupa Tarnowskiego.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przykład 8

nowelizacja

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1347 oraz z 2022 r. poz. 1700) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 sierpnia 1998 r. w sprawie nadania osobowości prawnej Katolickiemu Centrum Edukacji Młodzieży „Kana” z siedzibą w Tarnowie (Dz. U. poz. 768) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„w sprawie nadania osobowości prawnej instytucji Kościoła Katolickiego pod nazwą Katolickie Centrum Edukacji KANA”;

2) w podstawie prawnej wydania rozporządzenia skreśla się wyrazy:

„w związku z art. 34 ust. 3”;

3) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Nadaje się osobowość prawną instytucji Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą Katolickie Centrum Edukacji KANA, erygowanej przez Biskupa Tarnowskiego.”;

4) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Siedzibą instytucji Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą Katolickie Centrum Edukacji KANA jest Tarnów.”.

Przykład 9

Art. 39.1. Przepisów ustawy nie stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Ministrowie, o których mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia, mogą rozciągnąć stosowanie przepisów ustawy w całości lub części na działalność kulturalną prowadzoną przez podległe im lub nadzorowane przez nich jednostki organizacyjne, biorąc pod uwagę zakres działalności kulturalnej prowadzonej przez te jednostki.

Przykład 9

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 lipca 2018 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej na działalność kulturalną prowadzoną przez jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane

Na podstawie art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2017 r. poz. 862 oraz z 2018 r. poz. 152 i 1105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustawę z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej stosuje się do działalności kulturalnej prowadzonej przez jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych lub przez niego nadzorowane.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Zakres danych w dokumencie - podsumowanie

- Dane:

Art. 51.1. Nikt nie może być obowiązany **inaczej niż na podstawie ustawy** do ujawniania informacji dotyczących jego osoby.

2. Władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

Zakres danych w dokumencie - podsumowanie

- Dane:
- „Zawiadomienie obejmuje co najmniej stopień wojskowy, imię, nazwisko, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, numer PESEL, adres zamieszkania”
- Oświadczenie zawiera klauzulę: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny”. Klauzula zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Zakres danych w dokumencie - podsumowanie

- Art. 39. 1. Wniosek o ponowne wykorzystywanie, zwany dalej „wnioskiem”, wnosi się do podmiotu zobowiązanego w przypadkach, gdy informacje sektora publicznego:

1) nie są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej lub w portalu danych;

[...]

2. Wniosek może dotyczyć umożliwienia ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym, informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego.

3. Wniosek zawiera **w szczególności**:

1) nazwę podmiotu zobowiązanego;

2) informacje o wnioskodawcy, w tym imię i nazwisko albo nazwę oraz adres umożliwiający dostarczenie odpowiedzi do wnioskodawcy albo pełnomocnika tego wnioskodawcy w sposób lub w formie wskazanych we wniosku;

3) wskazanie informacji sektora publicznego, które będą ponownie wykorzystywane, a jeżeli są już udostępniane lub zostały przekazane, warunki ponownego wykorzystywania, na jakich mają być ponownie wykorzystywane, oraz źródło udostępniania lub przekazania;

4) wskazanie celu ponownego wykorzystywania, w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności wskazanie dóbr, produktów lub usług;

5) wskazanie formy przygotowania informacji sektora publicznego, a w przypadku postaci elektronicznej - także wskazanie formatu danych;

6) wskazanie:

a) sposobu przekazania informacji sektora publicznego, o ile nie są udostępniane lub nie zostały przekazane w inny sposób, albo

b) sposobu i okresu dostępu do informacji gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 2.

4. Wniosek wnosi się w postaci papierowej albo elektronicznej.

5. W przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Zakres danych w dokumencie - podsumowanie

- W karcie wyróżnień żołnierza zamieszcza się:

1) dane wyróżnionego: stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca i numer PESEL;

2) opis zasługi, kryterium lub przesłanki będące podstawą albo warunkiem udzielenia wyróżnienia;

3) informację o rodzaju udzielonego wyróżnienia, z wyjątkiem informacji o udzieleniu wyróżnienia, o którym mowa w art. 424 ust. 1 pkt 1;

4) oznaczenie przełożonego, który udzielił wyróżnienia;

5) numer i datę wydania rozkazu lub decyzji, w których stwierdzono udzielenie wyróżnienia, oraz oznaczenie organu, który je wydał;

6) adnotację o realizacji wyróżnienia udzielonego żołnierzowi i zapoznaniu żołnierza z kartą wyróżnień, a także podpis osoby dokonującej wpisu w karcie wyróżnień.

- W karcie ukarania żołnierza zamieszcza się:

1) dane ukaranego: stopień wojskowy, imię i nazwisko, imię ojca, numer PESEL;

2) datę wydania prawomocnego orzeczenia o ukaraniu;

3) oznaczenie przewinienia dyscyplinarnego;

4) informację o rodzaju i wymiarze orzeczonej kary dyscyplinarnej lub zastosowanego środka dyscyplinarnego albo środków dyscyplinarnych;

5) dane o wykonaniu ukarania albo termin warunkowego zawieszenia wykonania ukarania oraz termin przedawnienia się wykonania ukarania;

6) termin zatarcia ukarania, o którym mowa w art. 416 ust. 2-5;

7) adnotację o niewniesieniu sprzeciwu przez ukaranego do orzeczenia w przypadku prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w trybie uproszczonym.

Zakres danych w dokumencie - podsumowanie

- W karcie ukarania żołnierza zamieszcza się:

1) dane ukaranego: stopień wojskowy, imię, ojca, numer PESEL;

2) datę wydania prawomocnego orzeczenia o ukaraniu;

3) oznaczenie przewinienia dyscyplinarnego;

4) informację o rodzaju i wymiarze orzeczonej kary dyscyplinarnej lub zastosowanego środka dyscyplinarnego albo środków dyscyplinarnych;

5) dane o wykonaniu ukarania albo termin warunkowego zawieszenia wykonania ukarania oraz termin przedawnienia się wykonania ukarania;

6) termin zatarcia ukarania, o którym mowa w art. 416 ust. 2-5;

7) adnotację o niewniesieniu sprzeciwu przez ukaranego do orzeczenia w przypadku prowadzenia postępowania dyscyplinarnego w trybie uproszczonym.

KARTA UKARANIA ŻOŁNIERZA

Stopień, imię i nazwisko ukaranego, / numer PESEL *)

Oznaczenie komórki organizacyjnej, w której ukarany pełni służbę

Numer i data wydania prawomocnego orzeczenia przełożonego dyscyplinarnego wydanego/po wznowieniu postępowania dyscyplinarnego *)

Oznaczenie przewinienia dyscyplinarnego

Informacja o rodzaju i wymiarze orzeczonej kary wraz ze wskazaniem sposobu jego wykonania *)

Informacja o zastosowanym środku dyscyplinarnym albo środku o którym mowa w art. 369 ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny wraz ze wskazaniem sposobu jego wykonania *)

Termin zatarcia ukarania

(zgodnie z art. 416 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2022 r.

o obronie Ojczyzny)

Z kartą ukarania żołnierza zapoznałem się dnia *)

..... *)

stopień, imię i nazwisko bezpośredniego przełożonego

Zasady techniki prawodawczej

§ 119. 1. Na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu.

2. Jeżeli jedno upoważnienie ustawowe przekazuje do uregulowania różne sprawy, które dają się tematycznie wyodrębnić tak, że ich zakresy są rozłączne, można wydać na podstawie takiego upoważnienia więcej niż jedno rozporządzenie.

Przykład 1

Art. 81b. 1. Właściciel lub posiadacz pojazdu samochodowego, [...] który dokonał wymiany drogomierza, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wymiany tego drogomierza przedstawić pojazd w stacji kontroli pojazdów w celu dokonania odczytu wskazania drogomierza, o którym mowa w art. 81a zdanie drugie, wraz z jednostką miary. Przepis art. 81 ust. 13 stosuje się odpowiednio.

5. Czynność, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się po złożeniu diagnoście przez właściciela lub posiadacza pojazdu **pisemnego oświadczenia o wymianie drogomierza, sporządzonego na urzędowym formularzu**. Oświadczenie zawiera:

- 1) imię i nazwisko składającego oświadczenie;
- 2) numer PESEL składającego oświadczenie, a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;
- 3) adres zamieszkania składającego oświadczenie;
- 4) dane identyfikujące pojazd;
- 5) datę i przyczynę wymiany drogomierza;
- 6) oznaczenie miejsca i datę złożenia **oświadczenia**;
- 7) **klausulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”;**
- 8) czytelny podpis składającego oświadczenie.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Klausula, o której mowa w ust. 5 pkt 7, zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

7. Datę i przyczynę wymiany drogomierza stwierdza, na podstawie oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, uprawniony diagnosta zatrudniony w stacji kontroli pojazdów.

Przykład 1

8. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór urzędowego formularza oświadczenia właściciela lub posiadacza pojazdu o wymianie drogomierza, mając na uwadze rzetelne dokumentowanie czynności związanych z wymianą drogomierza;
- 2) organ zobowiązany do przechowywania oświadczenia, o którym mowa w ust. 5, oraz sposób przekazywania tego oświadczenia, mając na uwadze znaczenie tego dokumentu dla gromadzonych informacji o pojeździe.

Przykład 1

Na podstawie art. 81b ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór urzędowego formularza oświadczenia właściciela lub posiadacza pojazdu o wymianie drogomierza.

§ 2. **Wzór urzędowego formularza**, o którym mowa w § 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Przykład 1

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie **wzoru urzędowego formularza** oświadczenia właściciela lub posiadacza pojazdu o wymianie drogomierza

Na podstawie art. 81b ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie **określa wzór urzędowego formularza** oświadczenia właściciela lub posiadacza pojazdu o wymianie drogomierza.

§ 2. **Wzór urzędowego formularza**, o którym mowa w § 1, jest określony w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Zasady techniki prawodawczej

§ 125. 1. W przepisach ogólnych rozporządzenia:

1) określa się jego przedmiot, jeżeli nie jest on określony w tytule rozporządzenia w sposób szczegółowy i wyczerpujący, rozpoczynając przepis od wyrazów: „Rozporządzenie określa...”;
[...]

Przykład 2

- Ustawa o służbie zagranicznej
- Art. 43. 1. Szef Służby Zagranicznej, mając na względzie potrzeby służby zagranicznej, organizuje nabór zewnętrzny kandydatów na **aplikację dyplomatyczno-konsularną**.
- Art. 45. 1. Akademia Dyplomatyczna prowadzi **seminarium dyplomatyczno-konsularne**, przygotowujące członków służby zagranicznej nieposiadających stopnia dyplomatycznego, zatrudnionych w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw zagranicznych na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo mianowania w służbie cywilnej, do wykonywania zadań służby zagranicznej.
- Art. 46.1. Aplikacja dyplomatyczno-konsularna oraz seminarium dyplomatyczno-konsularne kończą się **egzaminem dyplomatyczno-konsularnym**.

Przykład 2

Art. 46. 3. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację aplikacji dyplomatyczno-konsularnej oraz seminarium dyplomatyczno-konsularnego,
 - 2) sposób dokumentowania znajomości języków obcych,
 - 3) szczegółowe zasady i tryb dopuszczenia do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego oraz zakres tego egzaminu,
 - 4) sposób powoływania członków komisji egzaminacyjnej, wysokości ich wynagrodzenia,
 - 5) sposób przeprowadzania egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, z zachowaniem zasady anonimowości przy sprawdzaniu wiedzy i z uwzględnieniem możliwości powtarzania egzaminu
- uwzględniając konieczność prawidłowego przygotowania kandydatów do wykonywania zadań służby zagranicznej oraz rzetelnego sprawdzenia wiedzy osób przystępujących do egzaminu.

Przykład 2

- **w sprawie organizacji aplikacji dyplomatyczno-konsularnej**
- Na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.1076 i 1283) zarządza się, co następuje:
 - **w sprawie seminarium dyplomatyczno-konsularnego**
- Na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.1076 i 1283) zarządza się, co następuje:
 - **w sprawie egzaminu dyplomatyczno-konsularnego**
- Na podstawie art. 46 ust. 3 pkt 2-5 ustawy z dnia 21 stycznia 2021 r. o służbie zagranicznej (Dz. U. z 2022 r. poz.1076 i 1283) zarządza się, co następuje:

Przykład 2

- § 3. Seminarium trwa nie dłużej niż 2 miesiące i obejmuje nie mniej niż 90 godzin wykładów, warsztatów i konwersatoriów szkolenia specjalistycznego przygotowującego do wykonywania zadań służby zagranicznej, o którym mowa w przepisach określających organizację aplikacji dyplomatyczno-konsularnej.
- § 4. Szef Służby Zagranicznej powierza funkcję kierownika seminarium dyplomatyczno-konsularnego, zwanego dalej „kierownikiem seminarium”, kierownikowi aplikacji albo wyznacza go spośród osób, które pełniły obowiązki w placówce zagranicznej nieprzerwanie przez co najmniej 3 lata, w tym co najmniej 6 miesięcy na stanowisku kierowniczym.
- § 5. 4. Seminarium kończy się egzaminem dyplomatyczno-konsularnym. Uzyskanie przez uczestnika seminarium pozytywnej oceny końcowej jest warunkiem niezbędnym do przystąpienia do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego.

Przykład 3

- Art. 66. 5. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrami właściwym do spraw wewnętrznych oraz Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne pojazdów oraz zakres ich niezbędnego wyposażenia.

Przykład 3

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia

§ 1. 1. Przepisów rozporządzenia **nie stosuje się do:**

4) tramwaju i trolejbusu, dla których warunki techniczne określają odrębne przepisy.

- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie warunków technicznych **tramwajów** i trolejbusów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia

Przykład 4

Art. 46. 3. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację aplikacji dyplomatyczno-konsularnej oraz seminarium dyplomatyczno-konsularnego,
 - 2) sposób dokumentowania znajomości języków obcych,
 - 3) szczegółowe zasady i tryb dopuszczenia do egzaminu dyplomatyczno-konsularnego oraz zakres tego egzaminu,
 - 4) sposób powoływania członków komisji egzaminacyjnej, wysokości ich wynagrodzenia,
 - 5) sposób przeprowadzania egzaminu dyplomatyczno-konsularnego, z zachowaniem zasady anonimowości przy sprawdzaniu wiedzy i z uwzględnieniem możliwości powtarzania egzaminu
- uwzględniając konieczność prawidłowego przygotowania kandydatów do wykonywania zadań służby zagranicznej oraz rzetelnego sprawdzenia wiedzy osób przystępujących do egzaminu.

Przykład 4

Art. 44. 1. Aplikantem dyplomatyczno-konsularnym może zostać osoba spełniająca **wymagania** określone w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 5-8, znająca co najmniej jeden język obcy, w tym język angielski.

Art. 45. 3. Uczestnikiem seminarium dyplomatyczno-konsularnego może być osoba, która spełnia **wymagania** określone w art. 31 ust. 1 pkt 1 i 5-8.

Art. 31. 1. Stopień dyplomatyczny można, z zastrzeżeniem ust. 2, art. 32 oraz art. 41 ust. 1, nadać [...] który:

1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie; [...]

4) zna co najmniej dwa języki obce;

5) posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;

[...]

Przykład 4

Art. 46. 3. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:

2) sposób dokumentowania znajomości języków obcych,

Art. 34. 5. Minister właściwy do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia:[...]

2) rodzaje dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 4-6

- mając na względzie charakter zadań wykonywanych przez członków personelu dyplomatyczno-konsularnego.

Zasady techniki prawodawczej

§ 126. 1. W rozporządzeniu zamieszcza się przepis uchylający inne rozporządzenie tylko w przypadku, gdy ma ono uchylić rozporządzenie wcześniejsze, które zostało wydane na podstawie tego samego, nadal obowiązującego przepisu upoważniającego, przez:

- 1) ten sam organ, który wydaje rozporządzenie uchylające;
- 2) organ, którego właściwość przejął organ wydający rozporządzenie uchylające.

Zasady techniki prawodawczej

§ 126. 2. Nie uchyla się rozporządzenia, które zostało pozostawione czasowo w mocy przez obowiązującą ustawę. W takiej sytuacji w nowym rozporządzeniu zamieszcza się odnośnik do przepisu o wejściu w życie informujący o rozporządzeniu, [...]

3. W rozporządzeniu zamieszcza się odnośnik do przepisu o wejściu w życie informujący o rozporządzeniu, którego treść wiąże się z treścią nowego rozporządzenia, a które przestało obowiązywać na podstawie samego prawa z dniem wejścia w życie przepisu zmieniającego albo uchylającego przepis upoważniający do wydania tego rozporządzenia. [...]

Przykład 1

- Z uzasadnienia projektu

Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie wykazu świadczeń zdrowotnych, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego w ramach zadań Policji, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. poz. 472), które zostało wydane na podstawie art. 11b ust. 12 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1541, z późn. zm.). Powyższe rozporządzenie zostało zachowane w mocy, na podstawie art. 233 ustawy, do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 72 ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, tj. do 22 czerwca 2024 r.

Przykład 1

- Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie wykazu świadczeń zdrowotnych, które mogą być udzielane przez ratownika medycznego w ramach zadań Policji, Służby Ochrony Państwa, Straży Granicznej oraz Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. poz. 472), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o zawodzie ratownika medycznego oraz samorządzie ratowników medycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2187).

Przykład 2

Wyjątek od reguły zawartej w ust. 2, np. **błąd w przepisach utrzymujących w mocy:**

„Art. 300. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17a ust. 3, art. 17b ust. 2, art. 17c ust. 2, art. 24 ust. 2, art. 29b ust. 13, art. 29l ust. 3, **art. 31i**, art. 37b ust. 4, art. 66 ust. 3 i art. 69 ustawy uchylanej w art. 305, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 29 ust. 4, art. 37 ust. 4, **art. 76 ust. 2, art. 87**, art. 95 ust. 5, art. 103, art. 106 ust. 2, art. 107, art. 123, art. 128, art. 162 ust. 2, art. 164 ust. 5, art. 186 ust. 3, art. 187 i art. 203 ust. 2 niniejszej ustawy, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.”.

Przykład 2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 2 stycznia 2019 r.

w sprawie zespołu do przygotowania pytań testowych na egzamin wstępny na aplikację komorniczą oraz wykazu tytułów aktów prawnych

Na podstawie **art. 77** ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. ...) zarządza się, co następuje:

§ 13. W zakresie uregulowanym niniejszym **rozporządzeniem tracą moc:**

- 1) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie zespołu do przygotowywania pytań testowych i zadań pisemnych na egzaminy konkursowy i komorniczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 2296);
- 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji do spraw przeprowadzenia egzaminów konkursowego i komorniczego oraz przewodniczącego i członków zespołu do przygotowywania pytań testowych oraz zadań pisemnych na egzamin konkursowy i komorniczy (Dz. U. poz. 1925).

Przykład 3

Art. 17. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 25 ust. 7 ustawy zmienianej w **art. 2** zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 25 ust. 7 ustawy zmienianej w **art. 2**, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ust. 5a ustawy zmienianej **w art. 4** zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ust. 5a ustawy zmienianej **w art. 5**, nie dłużej jednak niż przez 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przykład 3

Art. 17 **ust. 2** ustawy

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu gminy (Dz.U. poz. 710), które zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 17 września 2021 r. o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1834) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 17 **ust. 3** ustawy

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu (Dz. U. poz. 709).

Zasady techniki prawodawczej

§ 127. Rozporządzenie powinno wchodzić w życie w dniu wejścia w życie ustawy, na podstawie której jest ono wydawane.

Wejście w życie

Do redagowania terminów wejścia w życie mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące terminu wejścia w życie ustawy:

- 1) „Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia”;
- 2) „Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 3) „Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia”;
- 4) „Rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia” albo „Rozporządzenie wchodzi w życie ... dnia... miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia”;
- 5) „Rozporządzenie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie... (dni, tygodni, miesięcy, lat) od dnia ogłoszenia”;
- 6) „Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem... (dzień oznaczony kalendarzowo)”;
- 7) „Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”;
- 8) „Rozporządzenie wchodzi w życie..., z wyjątkiem § ..., który wchodzi w życie...”.

Wejście w życie

Wejście w życie ustawy wg § 45 ust. 1 pkt 1 lub 2

- Przepis ustawy

„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”

Ustawa została ogłoszona 10 lipca 2021 r. zatem ustawa wchodzi w życie 11 stycznia 2022 r.

- Przepis rozporządzenia

„§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 stycznia 2022 r.”

Przepis ten może również mieć brzmienie, ale to rodzi problemy praktyczne:

„§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”

Wejście w życie

Art. 3a. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej komunikat określający dzień wdrożenia rozwiązań technicznych umożliwiających wydawanie dowodu osobistego zawierającego odciski palców. Komunikat ogłasza się w terminie co najmniej 14 dni przed dniem wdrożenia rozwiązań technicznych określonym w tym komunikacie.

Art. 3b. W okresie od dnia 2 sierpnia 2021 r. do dnia określonego w komunikacie wydanym na podstawie art. 3a przepisu art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się. Termin ważności dowodu osobistego wydanego w tym okresie nie może przekroczyć 3 sierpnia 2031 r.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie wydanym na podstawie art. 3a, z wyjątkiem:

4) art. 3a i art. 3b, które wchodzi w życie z dniem 2 sierpnia 2021 r.

Wejście w życie

Wejście w życie uzależnione od zdarzenia przyszłego

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA CYFRYZACJI

z dnia 15 października 2021 r.

w sprawie prowadzenia Rejestru Dowodów Osobistych

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem określonym w komunikacie wydanym na podstawie art. 3a ustawy z dnia 14 kwietnia 2021 r. o zmianie ustawy o dowodach osobistych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1000 i 1393).

Ciekawostka na deser

Ciekawostka

- Ustawa z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego

Art. 48a. 3. Szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Komisji i personelu pomocniczego **określa, w drodze zarządzenia**, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Prawosławnym Metropolitą Warszawskim i Całej Polski.

- Ustawa z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 43. 7. Liczebność Komisji, szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Komisji i personelu pomocniczego **określi Minister - Szef Urzędu Rady Ministrów** w porozumieniu z Konsystorzem Kościoła.

- Ustawa z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 32. 7. Liczebność Komisji, szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Komisji i personelu pomocniczego **określi Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Zarządem Związku Gmin.**

Art. 48a. 3. Szczegółowy tryb postępowania regulacyjnego oraz wynagrodzenie dla członków Komisji i personelu pomocniczego określa, **w drodze zarządzenia**, Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w porozumieniu z Prawosławnym Metropolitą Warszawskim i Całej Polski

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

z dnia 14 maja 1999 r.

w sprawie szczegółowego trybu postępowania Komisji Regulacyjnej do Spraw Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego

Na podstawie art. 48a ust. 3 ustawy z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz.U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425, z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 oraz z 1998 r. Nr 59, poz. 375, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756), w porozumieniu z Prawosławnym Metropolitą Warszawskim i Całej Polski, zarządza się, co następuje:

§ 23.1. Członkowie Komisji otrzymują wynagrodzenie w formie zryczałtowanej diety w wysokości:

- 1) współprzewodniczący Komisji - 70% wynagrodzenia prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- 2) pozostali członkowie Komisji - 70% wynagrodzenia sędziego Naczelnego Sądu Administracyjnego.

2. Personel pomocniczy otrzymuje zryczałtowane diety w wysokości:

- 1) sekretarz Komisji - 35%,
- 2) protokolant Komisji - 15%

diety członków Komisji, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Działalność Komisji jest finansowana z budżetu państwa, w części dotyczącej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 listopada 2022 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia członków i personelu pomocniczego komisji regulacyjnych działających na podstawie ustaw o stosunku Państwa do kościołów oraz związków wyznaniowych w roku 2023

Na podstawie art. 38d ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz.U. z 2022 r. poz. 1435 i 1700), art. 48a ust. 3 ustawy z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 1726 oraz z 2022 r. poz. 1700), art. 43 ust. 7 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2015 r. poz. 43 oraz z 2022 r. poz. 1700) i art. 32 ust. 7 ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1798) zarządza się, co następuje:

§ 1 Wysokość wynagrodzenia członków i personelu pomocniczego komisji regulacyjnych wynosi w okresie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. odpowiednio 23,60% wynagrodzeń określonych w:

- 1) § 24 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania regulacyjnego przed Międzykościelną Komisją Regulacyjną (Dz.U. poz. 2768);
- 2) § 23 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 maja 1999 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania Komisji Regulacyjnej do Spraw Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz.U. poz. 456);
- 3) § 24 ust. 1 i 2 zarządzenia Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 12 października 1994 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania regulacyjnego w przedmiocie przywrócenia osobom prawnym Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej własności nieruchomości lub ich części (M. P. poz. 461);
- 4) § 24 ust. 1 i 2 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 10 października 1997 r. w sprawie szczegółowego trybu działania Komisji Regulacyjnej do Spraw Gmin Wyznaniowych Żydowskich (M. P. poz. 730).

Dziękuję za uwagę!

